

הגנרל

מלך בתי-הבילויים בתל-אביב, שהפך למושג בפי דור שלם

האשה גיטל גניס, אשתו השנייה של ברלה, העוררת לו בעסקיו. היא נראית כאן לאחר צאתה מבית-המשפט.

עם עובדת סחוף לשעות ה- עבודה נהג ברלה יצאת לבלות עם עוזריו והנשים שהעסיק. תצלום הוא נראה בשעת ריקוד עם אחת זעובדותיה, בנשפיה במלון מפואר בהרצליה.

בשעות הלילה המאוחרות, באחד הימים בשבוע החולף, הקיפו שוטרים ובלשים בית-מלון קטן וישן ברחוב הירקון בתל-אביב, שפתחו צופה אל מול מלון דן המפואר. חוליה של אנשי המודיעין-מרכזי לעיקוב-בילויש פרצה דרך הפתח הצנוע, שמעליו התנוסס שלט מאז: מלון אופיר. אחרי דקות אחדות של מהומה, הובילו ה- שוטרים בניידות קבוצה של למעלה מתריסר גברים וארבע נשים אל בית-המצער. למחרת הודיעה המשטרה כי אחרי ש- קיבלה בזמן האחרון ידיעות סודיות, הצ- ליתה בעזרת פעולת-עיקוב ממושכת לגלות במלון אופיר בית-בילויים ולאוורחים אמידים. בין שאר העצורים, הודיעה המש- טרה במצא גם דב שמריהו, המכונה "ברלה", בעל בית-המלון.

בין יודעי-דבר לא עוררה הידיעה על פי- עולתם החרוצה והמוצלחת של השוטרים אלא גיחוך. הגילוי היה רחוק מלהיות חדש ומרעיש. לא היה גם צורך בשום ידיעות סודיות ובפעולת עיקוב ממושכת כדי לגלות שמלון אופיר הוא בית-בילויים הומה. המש- טרה עצמה, החל מאחרון הטוראים וכלה בקצינים הבכירים, ידעה מזה זמן רב על מה שמרחש בתוך בית-הבילויים פנימה. גם השם ברלה לא היה בו מן החידוש. כי מזה עשרים שנה הפך שם זה למעין מוסד בפני עצמו — שם נרדף ומוכר בפי כל בתי-בילויים מסוג מסויים.

אולם אף-על-פי-כן היה משהו מן המפ- תיע בידיעה על תפיסת בית-הבילוי במלון אופיר ועל מעצרו של ברלה. כי במשך השנים האחרונות התנהלו עסקיו של ברלה לא רק בידיעתה של המשטרה, אלא מתוך עצימה עינה במפורש. שעה שברחובות תל- אביב נערכו מצודים על יצאניות, שעה שבזה אחר זה נתפסו והובאו לדין בעלי בתי-כי- לויים, זקנות גלמודות שהשכיחו את דירי- תיהן למטרות פריצות ובעלי בתי-מלון שבי- חזריהם התנהלו עסקי האהבה-המכורה, היה ברלה עצמו כאלו מחוסן מכל אלה. השוט- ירם פשט פסחו בסיווריהם על הבית שבי- פינת הרחובות הירקון ומנדלי.

מה קרה פתאום? מדוע החליטה לפתע המשטרה לשים קץ לפרשת שנות ההבלגה כלפי בתי-הבילויים של ברלה? מאחורי התשובה לשאלות אלה הסתתרה רקמה מסועפת ומסובכת של קשרי המש- טרה עם העולם התחתון הישראלי. כי בית- הבילויים הצנוע והתמים של ברלה, שפעל במשך 20 שנה במקומות רבים על פני העיר, שימש אחד מצנורות האינפורמציה העיקריים של המשטרה.

מלך הזבל מת

ברדה שמריהו, יהודי עב-כרס, פנים חרושיקמטים ושיער מכסיף, הוא כיום כבן 60. הוא דמות מפורסמת וידועה. אצל רבים מארחי ישראל מצטמצמת כל התודעה על עיניו הזונות בארץ בידיעת השם ברלה. שמו הפך למושג בקרב חיילי מעצמות-הברית ששרתו בארץ בתקופת מלחמת-ה- עולם השנייה, בקרב לוחמי ההגנה בתקופת מלחמת-העצמאות ובין אנשי העולם התח- תון בשנות קיום המדינה. עד כדי כך ש- עסקיו של בעל בית-קפה מסויים, בעל שם דומה, שישגשו במשך שנים רבות רק משום שרבים סברו כי זהו ברלה המפורסם ובאו לחזות בו מקרוב.

האיש עצמו, שלא ניסה מעולם להסתיר את מהות עסקיו, והטוען מזה שנים רבות בגלוי להתרת הזונות החוקית בישראל, הוא דמות מיוחדת במינה, שממבט ראשון קשה לקשרה לאופיים של עסקיו.

דב שמריהו נולד למשפחה חסידית ביי- רושלים, משפחה שכמה מבניה נמנים היום

על אנשי נטורי-קרתא. מנהיג נטורי-קרתא עצמו, ר' עמרם בלוי, הוא נצר למשפחה זו. ברלה התחנך על התורה משחר ילדותו. הוא בוגר ושיבת חיי עולט המפורסמת, החל את הקריירה המסחרית שלו כחנווני בחנות מכולת ירושלמית. אולם חושו ה- טבעי הוביל אותו לעסקים יותר נרחבים. הוא החל לעסוק במסחר הובל האורגני, הפך לקבלן הראשי של הספקת זבל זה לפרסי ארץ-ישראל. כינויו בפי הערבים היה אז מלך-אלי-זבל ("מלך הזבל"). ברלה ניצל קשריו אלה עם הערבים גם לשם מס- חר בנשק. ב-1928 התפרסם בזכות העברת נשק מהערבים להגנה.

ב-1935, כאשר פרצה מלחמת חבש, ופר- דסני ארץ-ישראל סבלו ממשבר בעטיה, פשט ברלה מלך-הזבל את הרגל. הוא הפ- סיד אז, לדבריו, סכום של רבבות לירות פלשתינאיות — מאות אלפי ל"ל לפי הערך של היום. המשבר היה קשה. אולם בכוח כשרונו המסחרי ידע ברלה להתגבר עליו. המלך מת — יחי המלך החדש. מלך הזבל הפך למלך בתי-הבילויים.

ההתחלה הייתה צנועה. ברלה התחיל ב- עסקי בתי-קפה. אולם ההצלחה לא האירה לו פנים בשטח זה, והוא עבר לעסקי המלו- נות. הוא קנה מלון צנוע על שפת-הים בתל-אביב, ושם נוצר לראשונה מגע עם עסקי האהבה המכורה.

הצעת גנרלים אוסטרליים

על שלב זה בחייו סיפר ברלה: "בזמן המלחמה, כשהיו פה החיילים האוס- טרליים, היה לי מלון על שפת-הים. קמה אז היעדה למען החייל, והם רצו לשלוח אלי חיילים לגור באופן מאורגן. אבל כש- באו לבדוק את המלון, גילו שאין לי מיס, וסירבו.

"יום אחד ישבתי בחוץ, בבית-הקפה של בית-המלון, ועברו במקום שלושה חיילים אוסטרליים. הם שאלו אם יש לי חזרים להשכיר. אמרתי להם: אפילו עשרים. הם רצו רק שלושה. אמרתי להם שהמחיר ח' מישה שילינג ליום, כמו לאזרחים. לא ניצלתי אותם, כשם שבעלי-בית-מלון אחרים ניצלו את החיילים. הם הראו לי תעודת- חופש, וכל אחד שילם לי שתי לירות על החשבון. אחרי זה רץ אחד מהם והביא עוד כמה חברים שלו. כולם שילמו, והסתכלו עלי וצחקו. לא הבנתי למה הם צוחקים.

"אחרי הצהרים ירד אחד וביקש תה ו- חלב. ביקשתי מהם את המחיר — ארבעה גרוש. אבל כל אחד שילם בעד התה לירה. הרגשתי שהנה הגיע הרגע שלי להתאושש אחרי פשיטת הרגל. הערב הם הלכו לקול- נוע ובלילה הופיע אחד עם חברה איתו.

"לא ידעתי אם היא זונה. החייל אמר לי: תכיר את החברה שלי, ושאל אם אני מרשה לבחורה לעלות, כי היא רוצה לראות את החדר שלו. הרשתי לה לעלות. אחרי זה שמעתי צפצוף, וכל אחד מהחיילים שגרו אזלי התחיל לבוא עם בחורה. לכל אחד היה אותו סיפור: תכיר את הבחורה שלי, אדון ברלה, האם אפשר להראות את החדר שלי? נתתי לכל אחד את המפתח שלו, והם צחקו. לא הבנתי מה יש פה. הם חשבו שדפקו אותי. אחרי זה ירד אחד, רביסמל גדודי, וביקש 50 בקבוקי יין. בעל הקפה נתן לי את היין בהנחה, חמישה גרוש בק- בוק. אבל הרביסמל נתן לי בעד הבקבוקים 50 לא"י במקום השתיים וחצי ששילמתי. אמרתי לו: זה יותר מדי. אז הוא אמר: קח, מה שאנחנו משלמים בבארים. זה ה- מחיר. לקחתי.

"ככה זה הלך שלושה ימים. ביום השלישי הופיעו ליד המלון ארבע מכוניות עם קי- צינים גבוהים של הצבא האוסטרלי. כולם

והשוטר נכנסו למלון. שאלתי אותם מה הם רוצים, והם ענו שהם רוצים לראות את המלון. הם הלכו מחדר לחדר, בכל 22 החדרים של המלון, ובכל חדר זיכרו עם החייל שגר שם. אחר כך אמר לי המפקד: שמע, מחר בין 4 ל-5 תבוא למפקדת הצבא האוסטרלי ברחוב הירקון. חשבתי איוה מול יש לי, הנה תפסו אותי שמכרתי יין בלי רשיון לחיילים.

"אבל למחרת, כשבאה המכונית של קצין- העיר של הצבא האוסטרלי לקחת אותי, וסמל פתח לי את הדלת, הבנתי שזה משהו אחר.

"נכנסתי שם לאולם. ישבו שמונה קצינים גבוהים, בדרגות גנרל ובריגדיר, וגם רופ- איים. כל אחד נתן לי את היר. ביקשו ממני לשבת. קם רופא בדרגת קולונל והתחיל לתת הרצאה. הוא אמר שבכל המזרח ה- תיכון יש רק בעל בית-מלון ישר אחת, ש- לוקח מחייל שבביל חדר אותו המחיר שהוא מבקש מאזרח, ונותן לחייל להכניס בחורה לחדר בלי לקחת תשלום מיוחד.

"הוא אמר שהם מודים לי מאוד בעד ה- יחס הזה, ורוצים לתת לי פרס. אם אני אעשה שיפורים במקום, יהפכו את המקום למלון שבביל הצבא האוסטרלי. זה יהיה מקום מיוחד. כל חייל שיש לו חברה או אשה יהיה רשאי להביאה לשם תמורת ת- מישה שילינג.

"קיבלתי את זה עלי. לא חשבתי שאני אהיה בעל בית-בושת. כי אף פעם לא היה לי עסק עם זונות, אלא רק עם זבל. אחרי שגמרתי את השיפורים במלון, באה בי- קורת ומצאו שזה בסדר. בא סגור עם רפואות ושני שוטרים צבאיים עם רופא. הרופא לקח אותי ונסענו ברחוב בן-יהודה והרופא האוסטרלי שאל אותי: כמה תיקח לעשות בדיקה כשתבוא בחורה? הרופא ביקש לירה, והם גמרו בסוף על חצי לירה.

"אחרי זה התחילו לבוא הבחורות. כמעט כולן היו יהודיות, ורק קצת ערביות נוצ- ריות. כל בחורה הייתה צריכה להביא ת- עודה חדשה מהרופא כל שלושה ימים,

גבורי העלילה

כפי שצולמו באחד ו נשף פורים ישר עם ו איים, משמאל לימין: ברלה, אשתו, אחד מעוזריו, אחת ה-

אחכים נברלה

פטרות סקרנים מצטר- צפיה לראות את האי- ברלה שבאו לשמוח לאידו, ומסקרנים. רבים חיכו למעלה מ-